

3245

3. Beh. af Lovf. om forsfj.

Jernbaneanlæg paa Sjælland.

3246

fen, Oct. Hansen og P. Pedersen, hvorfor der begjæres delt Afstemning over Forslaget.)

Af Indenrigsministeren:

12) Som ny § 12 indsættes: „Regjeringen bemyndiges til i Overensstemmelse med de i Lov af 16de April 1873 fastsatte Betingelser at meddele Koncession paa Jernbaneanlæg, sigtende til at sætte Dampfærger over Drefund i Forbindelse med de sjællandske Jernbaner. Koncession paa saadanne Anlæg kan dog kun meddeles i Henhold til nærværende Lov indtil den 1ste Januar 1878 og kun paa Betingelse af, at det paagjældende Anlæg i alt Væsentligt skal være færdigt og aabnet for Benyttelse efter en fuldstændig Driftsplan inden den 1ste Oktober 1880.“

Samtlige de stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Laurer): Ved 2den Behandling af nærværende Lovforslag fremkom der nogen Forvirring i Afstemningen, idet adskillige Vædringsforslag til de første Paragrafer bleve vedtagne, medens det Hovedforslag, hvortil disse Vædringsforslag sluttede sig, blev forkastet. Hele Udvalget har selvfølgelig ønsket at have den Uoverensstemmelse, som derved er fremkommen, og som blandt Andet har medført, at Bemyndigelsen til Anlæg af en Jernbane fra et Punkt paa den nord- eller vestsjællandske Jernbane til Frederiksund er kommen til at staa to Gange i Loven. Som en Følge deraf have de forskellige Sider af Udvalget gjenoptaget deres Forslag fra 2den Behandling for derved at give Thinget Leilighed til at stemme over dette Spørgsmaal, hvad enten nu den Uoverensstemmelse, som fremkom ved 2den Behandling, hidrører fra en urigtig Opfattelse hos flere ærede Medlemmer eller af andre Grunde. Et Mindretal i Udvalget har altsaa gjenoptaget Forslaget om at affatte § 9 i Lovforslaget saaledes: „Den i Lov af 23de Mai 1873 § 8 givne Bemyndigelse til eventuelt at forlænge den det sjællandske Jernbanefælskab tilkommende Nopsigeligheid med 4. Mar sættes ud af Kraft.“ Jeg skal ikke paa dette Standpunkt nærmere gaa ind paa de Grunde, som kunde tale herfor, hvilke jo bleve fremsatte ved 2den Behandling; men dersom Diskussionen herom skulde blive gjentagen fra anden Side, maa jeg selvfølgelig forbeholde mig at komme ind derpaa. Jeg skal nu kun paa Mindretallets Begne anbefale

dette Forslags Vedtagelse. — Hvis det imidlertid maatte blive forkastet, foreslaar hele Udvalget, at de 3 Forandringer, som bleve foretagne i §§ 1, 2 og 5, og som staa i Forbindelse med dette Forslag, der blev forkastet ved 2den Behandling, igjen omgjøres saaledes, at Loven i saa Fald for dette Punkts Vedkommende kommer til at lyde saaledes, som den blev forelagt af den ærede Indenrigsminister. — Under Nr. 3 har den ærede Indenrigsminister stillet et Forslag, som gaar ud paa, at Koncessionen for Havnebanen fra den nærværende Bane gennem Kjøbenhavn til Gammelholm kun meddeles under den Betingelse, at Kjøbenhavns Kommune uden Væderlag afgiver de til Sporet fornødne Grunde, som eies af Kommunen, med Undtagelse af den paa Kommunens Grund liggende Del af den afslagne Jernbanestrafning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev.“ Til dette Punkt har derhos et æret Mindretal i Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5 Valgkreds (Bille), stillet et Forslag, som gaar ud paa, at Koncessionen til Havnebanen kun kan meddeles paa Betingelse af, at Kjøbenhavns Kommune afgiver den paa Kommunens Grund liggende Del af den gamle Jernbanedæmning, men ikke nogen af de andre Grunde. Disse 2 Forslag staa altsaa i den allerbestemteste Modstrid til hinanden, og jeg maa paa Udvalgets Begne — i alt Fald paa alle Udvalgets øvrige Medlemmers Begne — tilraade, at man stemmer imod dem begge, saaledes at altsaa Loven paa dette Punkt beholder den Usfattelse, som med stort Flertal blev vedtagen ved 2den Behandling. — Vædringsforslaget under Nr. 5 er kun en Redaktionsændring. — Under Nr. 6 og 7 har den ærede Indenrigsminister stillet to Forslag, som gaa ud paa, at den Tidsfrist, der er bleven knyttet til de i Lovforslaget omhandlede Anlægs Gjenneførelse, skulde med Hensyn til Koncessionens Meddelelse sættes til den 1ste Januar 1878, og med Hensyn til Anlæggenes Fuldførelse til 1ste Oktober 1880. Ved 2den Behandling blev det vedtaget, at Koncessionen kun skulde kunne meddeles indtil den 1ste Januar 1877, samt at Anlægene skulde være færdige inden Udgangen af 1879, og Udvalget kan ikke se nogen Grund til at udsætte disse to Friste henholdsvis med 1 Aar og $\frac{3}{4}$ Aar. Det vil efter Udvalgets Mening være rigtigt at begrænse det Tidspunkt, inden hvilken Koncession til saadanne Baner kan meddeles, og inden hvilket de skulle være fuldførte, indenfor en passende Grænse. Der kan jo indtræde Omstændigheder, som man ikke i dette Dieblit kan forudsæ, men